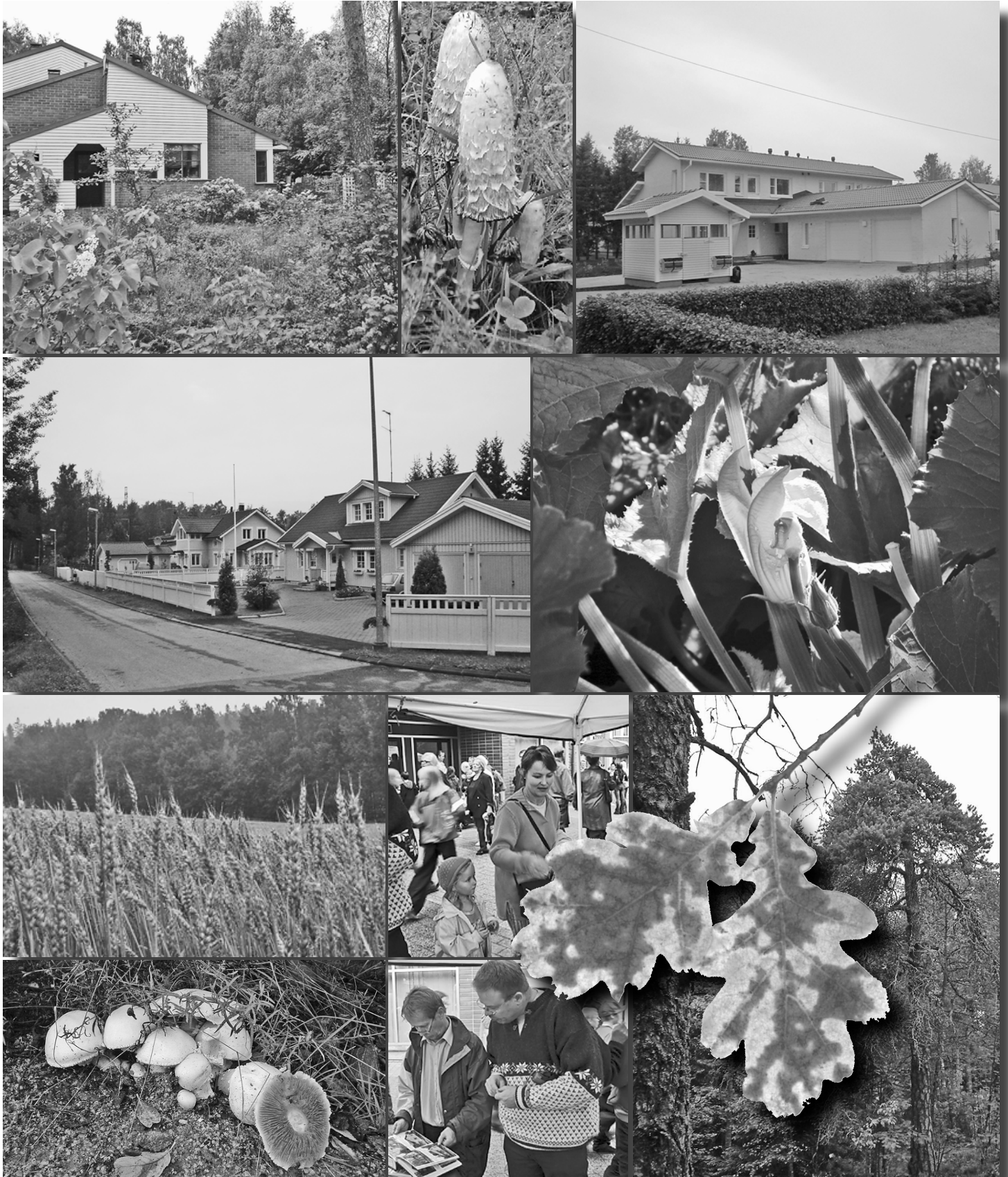

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

3/04 • Syyskuu

Pari viikkoa sitten pidettiin perinteiset Leppävaaran Raittikarnevaalit ja se on yksi tuttu syksyn merkki. Toinen on luonnollisesti syysateet, vaikka kyllä vettä saatiin kesälläkin. Tästä sain hyvän "aasin sillan" kaikkien tietämään ikiongelmaan eli teiden kuntoon, sadevesiviemäreiden toimivuuteen ja jalkakäytävien puutteeseen.

Ateenan olympialaisten olemattoman menestyksen jälkilöylyissä urheilupomojen selityksinä yksi nousi yli muiden: rahapula.

Pienen maan mahdollisuuksia kommentoitiin, että se on meille ihan sopiva menestys suhteutettuna maan väkimäärään. Pari hopeamitalia riittää vallan hyvin. Meidän pitää vain osata iloita vähemmästäkin.

Positiivisinta urheilujohtoon kohdalla on se, että siellä

mietitään johdon vaihtoa ja henkilöremonttia kuumeisesti ja samalla yritetään keksiä uusia toimintatapoja.

Me lintuvaaralaiset emme voi ja osaa nauttia nykyisestä tilanteesta.

Mikäli tämä vanha virsi rahan niukkuudesta jatkuu myös Espoon kaupungin osalta, niin minä ainakin olen henkilökohtaisesti valmis näin kunnallisvaalien alla äänestämään sellaista henkilöä, joka sitoutuu Lintuvaaran tieasioihin, oli puoluekanta mikä tahansa.

Varmasti kaupungin budjetti on tiukka, mutta ei sen taakse voi aina perääntyä vaan vaihdetaan päättäjiä ja mietitään vaihtoehtoisia ratkaisumalleja.

Lintuvaara on vanha asuinalue ja asukkaat muistavat hyvin ajan, kun kaava saatiin kuntoon ja samalla kiinteistöverot nousivat kaksinkertaiseksi. Kuitenkaan kunnallistekniikan palveluja ei ole rakennettu kaavan vaatimusten mukaisesti.

Nykyään Espoon kaupunki kehittää pientaloasumista ja samalla uusien alueiden ties-

töt ja viemäröinnit laitetaan asianmukaiseen kuntoon samanaikaisesti.

Ainakin minusta tuntuu, että rahan jakaantuminen ei ole tasapuolista, mikäli ero uusien alueiden ja vanhan kunnostamisen välillä on näin suuri.

Tiedän, että lintuvaaralaiset ovat yksityishenkilöinä olleet erittäin aktiivisia viestittämään kaupungin virkamiehille paikallisia ongelmia.

Kiitos siitä. Tästä esimerkkinä on Sirpa Lehtisen asiallinen kirjoitus parin viikon takaisessa Länsiväylässä, jossa hän kommentoi ym. asioita. Lisäksi hän kiinnittää huomiota tieasioihin ja kertoo, että teiden kunnossapito-osasto on toiminut kiitettävästi, kun tiet ovat vaatineet lanausta, hiekoitusta tai suolausta. Nämä toiminnot ovat ainoastaan ensiapua.

Tämä luonnollisesti maksaa ja tällöin syntyykin ajatus siitä, että eikö olisi järkevämpää rakentaa kunnallistekniikkaohjelma kerralla kuntoon. Kaupungin velvoitteet ovat kuitenkin tiedossa ja lasku erääntyy maksettavaksi joka tapauksessa – kunhan ei vain

tulisi myöhemmin kallis pieti veronmaksajille.

Lehden valmistumisen aikana, 15.9. on pidetty tiedotus- ja keskustelutilaisuus koskien Pajuniityn uutta asuntoaluetta. Kaupunkisuunnittelukeskus on esitellyt asemakaavan muutoslunoksen. Mikäli suunnitelmat antavat aihetta mielipiteisiin tai muistutuksiin, niin OKY tulee varmasti ottamaan kantaa asiaan.

Näin vaalien alla:

Pari Savon ukkoa jutteli politiikkaa, ja toinen sanoi: "Minäpä iänestän evuskuntaa sitä Makkosta, kun se lupasj vaekka mitä. Ja nyt se ryökäs ei ou siellä suutasa aakassu." "Vae niij", laushti toinen. "Minä taes iänestän sitä Mökköstä, joka ei luvanna mittää." "Ja mittee se on sitte tehnyynä?"

"Se on pitännä luppauksesa..".

Hyvää syksyä kaikille

Aslak Pentikäinen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallituksen jäsenet 2004

Anne Heinonen
Raimo Henttonen
Jukka Jokela
Anne Kangas
Matti Kaseva
Margit Lundström
Liisa Marjomäki
Aslak Pentikäinen
Arja Pihlajisto
Teijo Porkka
Leena Simola

Sinirinnantie 37
Paikkalinnuntie 19 B
Paikkalinnuntie 22
Sinirinnantie 35
Keltasirkuntie 22
Nostoväentie 1 A 2
Hempontie 9
Jääskeläntie 22 A
Hämeenkylläntie 29 B
Hämeenkylläntie 23 B
Töyhtötiaisentie 10

040-588 2549
041-441 5388
040-558 7049
040-588 4496
0500-317 550
050-442 0696
586 4684
040-724 8802
548 4502
548 7289
541 7610

e-mail: anne.heinonen@helsinki.poliisi.fi

e-mail: jukka.jokela@autoklinikka.com
e-mail: anne.kangas@tietoenator.com
e-mail: optikkokaseva@suomi24.fi
e-mail: margit.lundstrom@luukku.com
e-mail: maija-liisa.marjomaki@espoo.fi
e-mail: juha.pentikainen@finnair.fi
e-mail: arja@prestig.pp.fi
e-mail: teijo.porkka@porkkat.pp.fi
e-mail: leenam.simola@nls.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy,
Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1700 kpl

Etsintäkuulutus!

Löytyisikö Lintuvaarastamme eri alojen osaajia (ammattilaisia tai harrastajia), jotka olisivat halukkaita toimimaan alueemme nuorten parissa. Lintuvaaran omakotiyhdistys kaipaa apuasi vaikkapa vain yhdeksi kerraksi iltakurssiin tai halukkuutesi mukaan pitkäaikaisempaan toimintaan.

Kerhotoiminta on suunnattu lähinnä kouluikäisille. Toivomme yhteydenottoja mahdollisimman monilta erilaisilta aloilta, esim. valokuvaus, luonto, käsityöt, musiikki jne.

Tilat järjestyvät yhdistyksen puolesta, mikäli et ole halukas käyttämään omaa olohuonettasi.

Jos olet halukas toimimaan alueemme nuorten parissa pientä korvausta vastaan, otathan yhteyttä johonkin omakotiyhdistyksen nuorisosaoksen vetäjään.

Anne Heinonen 040-588 2549
Anne Kangas 040-588 4496, (09)509 3675
Jukka Jokela 040-558 7049.

Kutsu pelamaan!

Hei kaikki seura- ja lautapeleistä kiinnostuneet! Lintumetsän yläasteella järjestetään syksyn aikana kolme peli-iltaa.

Myös vanhemmat ovat tervetulleita! Voit ottaa myös oman suosikkipelisi mukaan.

Kello 18.30–20.00 ma 27.9.
ma 11.10.
ma 25.10.

Koulun osoite on Lintumetsäntie 10, sisäänkäynti A-ovesta.

Lisätietoja; Anne Heinonen p. 040-588 2549
Anne Kangas p.040-588 4496/ (09)509 3675
Jukka Jokela p. 040-558 7049.

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen nuorisosaos kutsuu elokuviin lapsia ja nuoria.

Järjestämme loppusyksystä Lintuvaarassa, Lintumetsän koulun auditoriossa (Lintumetsäntie 10) kaksi elokuvailtaa:

18.11. kello 18.30
Kirikou ja paha noita
Koko perheen herttainen ja tyylikäs animaatio. Puhuttu suomeksi. Suosituskäraja 7/5. Kesto 72 min.

2.12. kello 18.30
Lasinpuhaltajan lapset
Maria Gripen klassikkoon perustuva palkittu seikkailutarina. Suomenkielinen teksti, suosituskäraja 7 vuotta. Kesto 106 min.

Lisätietoja elokuvailloista saat Lintuvaaran omakotiyhdistyksen nuorisosaoksen vetäjiltä:

Anne Heinonen
p. 040-588 2549

Anne Kangas
p.040-588 4496
(09)509 3675

Jukka Jokela
p. 040-558 7049.

Lintuvaaran koulun 6. luokkien leirikoulu Rantasalmella

Tiistiaamuna 18.8.04 oli aikainen kouluunlähtö painavan matkakassin kanssa. Bussi lähti klo 8 Rantasalmelle lomakylä Järvisydämeen. Matka kesti melkein viisi tuntia, mutta sujui silti rattaisti.

Majoituimme yhteensä viiteen mökkiin.

Purimme tavarat ja menimme keskiaikaisen henkistä maalaistunnelmaa ja perinteistä kotiruokaa tarjoavaan Piikatyttö-ravintolaan syömään. Ruokailu oli neljä kertaa päivässä.

Ensimmäisen päivän ohjelmaan kuului kirkkovenesoutu. Ensin tutustuttiin kirkkovenen historiaan, rakentamiseen ja soutu-tekniikkaan. Meidät, noin 40 henkilöä, jaettiin kolmeen veneeseen. Aluksi soutaminen oli hankalaa, kun kaikkien piti vetää tai työntää airoa samanaikaisesti, etteivät ne törmäilisi toisiinsa. Etummaisilta

soutajilta piti seurata tahtia. Alkuvaikeuksien jälkeen veneet kulkivat reipasta vauhtia, eikä pieni aallokko tuntunut isossa veneessä. Soudimme kalliosaarelle, jonka nimi oli Vankisaari. Saimme kuulla tarinan, mistä saari oli saanut nimensä. Olimme Saimaannorpan elinmaisemissa ja meille kerrottiin, mitä ne puuhailevat siellä eri vuodenaikoina. Emme nähneet sellaista. Laajojen vesien ympäröimänä pienellä kanervia kasvavalla korkealla kalliolla oli mukava kuunnella myös vanha tarina piikatyttö katoamisesta ja kummittelusta. Paluumatkaa soudettaessa oltiin jo niin taitavia, että veneiden välillä tuli kilpailua nopeudesta.

Seuraavana päivänä oli kaksi retkeä. Ennen erätaitoretkeä selvitimme mitä pitää ottaa mukaan retkelle ja opeteltiin pakkaamaan rinka niin, että sitä on helppo

kuljettaa ja löytää nopeasti tärkeät tavarat vaikkapa sateen yllättäessä. Opettelimme suunnittamaan kartan ja kompassin kanssa. Kaikkien piti pienissä ryhmissä vuorollaan viedä koko joukko kartalta näytettyyn paikkaan. Matkalla oli suota ja kalliota, tosin paikoille olisi päässyt polkujakin pitkin. Nuotiopaikalla jokainen sai halkaista kirveellä halon ja veistää puukolla kiehisää sytykkeeksi. Sytytimme rakentamamme nuotion ja myös sammutimme sen.

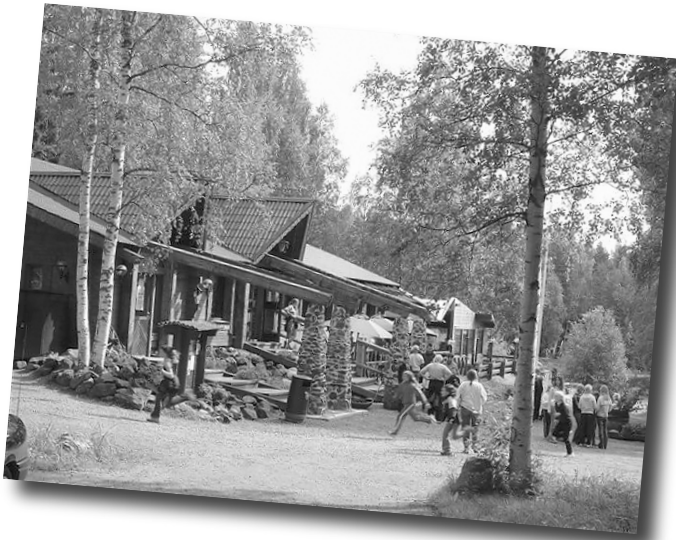
Kalliokiipeilyä varten puimme vyötärön ja reisien ympärille valjaat ja päähän kypärät. Valjaissa oli 2000 kg:n painon kestävä metallirenkaat, joihin kallion laella oleviin mäntyihin toisesta päästään sidottu turvaköysi kiinnitettiin. Putoamisen vaaraa ei ollut. Tuntui hurjalta katsoa, kun ensimmäinen rohkei nojasi kallion laella köyden

varassa taaksepäin kohti 15 metrin kohtisuoraa pudotusta ja lähti askeltamaan pystysuoraa kalliota alas. Jos ei kallistunut riittävästi taaksepäin, jalat lipsahdivat kalliosta irti. Uudelleen jalat tukevalle pohjalle ja omaa tahtia alaspäin köydestä vauhtia säädellen. Laskeutuminen onnistui kaikilta. Innolla menttiin toinenkin kerta.

Kolmannen päivän ohjelmana oli linturetki ja kalastussafari. Tutkimme linnunpönttöä ja katselimme kiikareilla ja kaukoputkella vesilintuja laiturilta. Metsässä opiskelimme lauluäänien ja lintuoppaiden avulla lintulajeja. Eräässä puussa oli liito-oravan pesä.

Kalastussafarilla meidät vietiin moottoriveneellä pieneen saareen, johon toinen retkiryhmämme oli jättänyt soutuveneet. Sieltä soudimme toiselle saarelle. Menomatalla koimme verkon, josta saatiin iso ahven. Sen avulla saatiin opetusta kalan anatomiasta ja perkauksesta. Kolmen hengen venekunnittain oli onkimiskilpailu. Paras joukkue sai seitsemän kalaa. Paluumatkalla kaikille riitti soutamista. Seuraavana aamuna saimme maistella fileinä paistettua saalistamme. Retki jätti aurinkoisen muiston Saimaan vesistä ja rannoista.

Yhtenä iltana saunottiin, uitiin ja laskettiin vesiliukumäkeä. Jotkut uivat joka iltana. Tenniskenttä oli myös ahkerassa käytössä. Mökkeihin ehdittiin vasta iltamyöhällä. Siellä pelattiin, pidettiin omaa hauskaa ja katseltiin televisiosta

olympialaisia. Eräässä mökissä oli viimeisenä iltana disco. Nukkumaan meno ja uneen rauhoittuminen ei kaililla ollut helppoa isossa

kaverijoukossa

Aamuisin päästiin kuitenkin reippaasti liikkeelle. Viimeisenä iltana lähdettiin klo 22 tasku-

lamppujen kanssa äänetömälle retkelle tiheään metsään. Saavuimme kynttilöin valaistuun kotaan, jonka keskellä paloi nuotio. Jokainen sanoi jonkun mukavan asian leirikoulusta, leikimme ja paistoiimme vaahtokarkkeja.

Perjantaina paluumatkamme kesti yli yhdeksän tuntia, koska kävimme Olavinlinnassa ja Metsätietokeskus / Metsämuseo Lustossa Punkaharjulla. Kummassakin saimme opastuksen ja Lustossa jäi aikaa myös itse tutustua monenlaiseen metsä- ja puutietoon. Oli myös erityisesti lapsille järjestettyä puuhaa.

Leirikoulumatka oli mukava alku kouluvuodelle, kun ei näinä lämpiminä päivinä tarvinnut istua pulpetin ääressä kynä kädessä eikä järjestää kaveritapaamisia koulupäivän jälkeen. Matkan aikana syntyi luontevasti monenlaisia ja -kokoisia kaveripukkoita kahden luokan välillä milloin missäkin touhussa. Mukana olleet neljä aikuista olivat aitiopaikalla kokemassa monenlaisia tapahtumia.

Koosteen laati

Marja-Terttu Dubrovin

Mölkky yhdistää

Kiertolinnuntie tiekunta kokoontui kesäkuun alussa vuosikokoukseen, jota vietettiin myös yhteisen kesäjuhlan merkissä. Vuosikokouksen luonne on muuttunut ja siitä on tullut enemmänkin asukkaiden yhteistyön ja viihtyvyyden kehittämistä ja yhdessäoloa.

Kokouksen jälkeen siirryimme nauttimaan pöydän antimista. Tapahtuman kohokohdaksi muodostui mölkkykisa. Mölkkyssä puupalikoilla heitetään toisia maassa pysyvässä olevia palikoita, joilla on arvot 1–10 ja voittaja on se, joka ensimmäisenä pääsee sovittuun tasalukuun (esim. 50). Jos sattuu kaatamaan palikan, jonka arvo menee voittopistemäärän yli, putoaa 25:een ja siitä sitten jatketaan niin kuin ei olisi mitään tapahtunut.

Meidän mölkkypelin on valmistanut, tiekunnassa jo vuosia ahkerasti toiminut, puuseppä Raimo.

Kuluneelle kesälle tyypillisen sään, sateen, ei annettu häiritä juhlamme, sillä olimme varautuneet ja vuokranneet telttakatoksen pitopaikaksi. Illan hämärtyessä heitimme vielä toisen mölkkykisan yleisön toivomuksesta.

Perheemme muutti kesän aikana pois tiekunnan alueelta, mutta toivotamme hauskoja juhlia tiekunnan jäsenille jatkossakin.

Eva ja Risto Elo

Kaupunkimme investoi Lintuvaaraamme!

Katuhankkeita:

1) Lintuparventien järjestelyt – viiden tien risteys muuttuu kolmen tien risteykseksi, Kottaraisentien liittymä Lintuparventielle sulkeutuu. Valmistuu 2004 loppuun mennessä.

2) Lintukulman järjestelyt valmistuvat tämän syksyn aikana.

3) Kiurunkuja päällystetään tämän syksyn aikana.

4) Kirkkalanpolku kunnostetaan vuoden loppuun mennessä.

5) Syksyllä jatketaan Peiponkujaa koululle kevyenliikenteenväylänä.

6) Lintulaaksontie suunnitellaan samoin kuin Nostoväentien–Linnuntien rakentaminen ja kunnostus.

Kaavoitushankkeita:

1) Pajuniityn kaavoitus etenee, lisätietoja:

www.espo.fi > Etusivu > Osallistu ja vaikuta > Avoin Espoo > Kaavoitus > Pajuniitty

Espoon Seurakuntayhtymän omistamassa uudessa seurakuntakodissa Uutussa, Lintukulma 2, oli 4.9. avoimet ovet, jolloin asukkailla oli mahdollisuus tutustua rakennuksen tiloihin. Liekö kauniilla syyspäivällä ollut vaikutusta, sillä vierailijamäärä oli ilahduttavan runsas.

Uudet, nykyaikaiset tilat ja kalusteet näyttivät todella hienoilta ja toimivilta, varsinkin tilojen monipuolinen muunneltavuus teki vaikutuksen.

Seurakunta järjestää Uutussa erittäin monipuolista toimintaa: mm. lasten päiväkerho- ja perhekerhotoimintaa sekä varhaisnuorten kokouksia seurakunnan järjestämissä erilaisissa kerhoissa.

Lintuvaaran OKY onnittelee Leppävaaran SRK:ta uusista tiloista ja toivottaa kaikkea hyvää toiminnalle.

Kiinteistössä toimivat myös Espoon kaupungin päiväkoti ja Vire Koti Uuttu, joka tarjoaa tehostettua asumispalvelua henkilöille, jotka tarvitsevat ympärivuorokautista hoivaa ja henkilökohtaista avustamista. Ajatuksena on tarjota turvallista ja kodinhenkistä palvelua ammattitaitoisen henkilökunnan avustuksella.

Tilasuunnittelussa on luonnollisesti otettu nämä vaatimukset huomioon. Asukaspaikkoja on 30.

Palaamme Uutun toimintaan myöhemmässä vaiheessa, kun saamme tietoja eri yksiköiden käytännötoimista.

Juha Pentikäinen

Lintumetsän koulun syyskiireet

Koulun 7. toimintavuosi on käynnistynyt . Kun koulun tapahtumapäiviä suunnitellaan ei säistä ole tietoakaan. Nyt sattui ensimmäisen kerran liikuntapäiväksi osumaan sateinen sää 26.8. Siitä huolimatta suunniteltu ohjelma vietiin läpi vain pienin muutoksin. Melonnasta jouduimme luopumaan, koska tuuliolosuhteet olivat liian vaaralliset. Serenassa uintia sade ei haitannut. Suunnistusporukka oli varautunut sadevarustein ja suunnisti metsässä. Keilailemaan ilmoittautuneet pyöräilivät urheasti Talin keilahallille ja ne keilaajat, joilta pyöräilykypärä oli jäänyt kotiin kävelivät keilaamisen sijaan melkoisen lenkin. Ratsastajat suoriutuivat hyvin hevosineen, samoin jalkapallo, koripallo, fudo, ultimate ja frisbeegolf onnistuivat. On mukava huomata, että kun säitä ei voida itse säätää niin asiat otetaan niin kuin ne vastaan tulevat eikä nurinaa ohjelmavaihdoksista tai säästä ei juuri kuulunut.

Säiden armoilla olemme myös perjantaina 10.9. pidettävän ympäristöteemapäivän suhteen, sillä osa tapahtumista on ulkona. Seitsemäsluokkalaisten perehdyvät päivän aikana kierrätykseen ja kahdeksaluokkalaisten energiaan. Koulumme ylin luokka eli 9-luokkalaisten suorittavat tuona päivänä päivätyökeräystä, jonka tuotto annetaan Jorvin lasten ystävät -järjestön käyttöön.

Tarjolla on monenlaisia työpajoja kuten kännykkävisa, jonka avulla tutustutaan mikä on kännyköiden ekologinen selkäreppu purkamalla laitteet ensin osiin ja katsotaan sitten mistä tuotteista laite on tehty. Pulmapolku pistää miettimään hausalla tavalla kierrätysasioita rastitehtävien kautta. Kasvimaan jätteiden kompostointi ja kasvimaan saataminen talvikuntoon ovat myös jokasyksyinen tapahtumia. Loputkin juurekset tulee noukittaviksi koulun ruokalan ja kotitalousopetuksen käyttöön. Uusia marjapensaan taimia istutetaan entisten seuraksi ja kukkasipuleita kätetään

maahan kevättä odottamaan. Saamme silloin ihailla kukkaloistoa eri puolilla koulun pihaa. Kukkamultia vaihdetaan, pihaa siistitään ja tehdään pajuaitaa kasvimaan ympärille. Toki pieni tunnistusvisa tärkeimmistä marjoista ja kasveista on myös paikallaan.

Kierrätys-temaan liittyy vierailu Kauklahdessa olevaan Kuusakosken elektronikka- ja metalliromun kierrätyslaitokseen. Siellä nähdään kuinka paljon esimerkiksi kultaa ja hopeaa saadaan talteen jätteestä, mihin kannattaa viedä käytetyt tietokoneet ja mitä niille sitten tapahtuu.

Koululle saadaan YTV: n kierrätyksestä kertova näyttely- ja infopiste ”Tietoterassi”, jossa ryhmät käyvät vuorotellen kuulemassa YTV:n neuvojien hyviä vinkkejä. Teemapäivän jälkeen myös kodin jätehuolto otetaan sydämen asiaksi ja seurataan sitä yhden viikon ajan kirjaa pitäen.

Kuvaamataidon opettajan opastamana maalataan viestikiviä, joita sirotellaan pihamaalle. Sellaisen löytäjä voi ottaa kiven taskuunsa ja viedä sen johonkin toiseen paikkaan, näin kivien viestit leviävät ympäristöön. Lisäksi taiteillaan julisteita.

Kahdeksaluokkalaisten tutustuvat energia-asioihin monesta näkökulmasta. Koulun ruokailussa syntyvää biojätteen määrää pyritään kartoittamaan ja laskemaan rahamäärä, joka menee ihan hukkaan kun ruokaa kipataan lautaselta roskiin. Pyrkimys on saada jätemäärä vähentymään. Tästä tiedosta on hyvä pyrkiä kohti käytäntöä, jossa biojäteastia saataisiin kokonaan unohtaa. Kouluun on perustettu myös ruokaraati, joka vuoden aikana paneutuu muutenkin kaikkeen ruokailuun liittyvään .

Eri puolajien sisältämää energiamäärää selvitetään vertailemalla aikaa, joka kuluu kun koeputkellinen vettä keitetään kunkin puulajin nuotiolla. Lämpömittarin asteikon määrittäminen on yhden ryhmän tavoitteena ja sillä

luonnollisesti mitataan sitten joitakin lämpötiloja ympäristöstä.

Kaksi luokkaa tutkii Tekniikan museossa energiaan liittyviä näyttelykohteita ja tekee siellä töitä eri työpisteissä, esim. kuntopyörää polkemalla pitäisi tuottaa television valmiustilan tarvitsema virtamäärä. Yllätys, yllätys urakka on lähes mahdoton.

Päivä päättyy yhteiseen tilaisuuteen jossa kuulemme väittelyä energiaan liittyen, näemme kierrätysvaatemuutinautuksen sekä kuulemme kierrätysmateriaalista valmistetuilla soittimilla esitettävää musiikkia sekä liikuntaesityksen, joka on sovitettu musiikkiin.

Syyskuussa pidetään useiden 9-luokkalaisten leirikoulut, joista pisimmälle ulottuvat Lontoon ja Saksan leirikoulut muiden matkatessa kotimaan kohteisiin.

Koulun arki jatkuu teemapäivien jälkeen. Keskiviikkona 15.9. pidettävään vanhempainiltaan toivotamme 7-luokkalaisten huoltajat tervetulleiksi ja 8. ja 9. luokkalaisten huoltajat voivat tulla juttelemaan lastensa opinnoista aineopettajien ja luokanvalvojen kanssa 29.9.

Kaunista syksyn jatkoa
Lintusen lukijoille.

Maija-Liisa Kohtala

Lintulaaksossa tapahtuu

Palokello soi. Rehtori ryntää huoneestaan haistelevaan savua ja etsimään tulta. Ruokalasta löytyy pieni höyryvana ja punaista näyttävä hälytin. Ovista alkaa pursua pesäauloihin oppilaita, jotka katselevat epätietoisina toisiaan vetäessään kenkiä jalkaan ja kiirehtiessään ulko-ovista ulos. Opettajat seuraavat perässä. Lopulta reksillä alkaa sen verran ajatus kulkea, että hän juoksee kuuluttamaan kyseessä olevan tositalanteen.

Aivotärähdyksen takia henkilökunnan huoneessa levännyttä oppilasta ulos siirtävä koulun toimistonhoitaja saa tiedon, että kyse on todennäköisesti höyryn aiheuttamasta hälytyksestä. Rehtori vakuuttaa hakevansa heidät erikseen, jos tulta tai vaaraa löytyy. Potilas pääsee takaisin sohvalle pitkälle.

Rehtori ja keittiömestari tarkastavat koulun muut tilat,

että ne kaikki ovat varmasti tyhjä. Kentälle kokoontumispaikoilleen kokoontuneelle kouluväelle käydään antamassa megafonilla tilanetiedotus. Paikalle hälytetty sijaistalonmies kytkee palokellon äänen pois. Odotetaan palokuntaa. Kesken lounaansa sammutustehtävää suorittamaan lähteneet palomiehet saapuvat. Vain yksi hälytin on lauennut – kyse oli höyryn aiheuttamasta hälytyksestä. Taitaa olla hälytin liian lähellä höyrylähdettä.

Aivotärähdyspotilas pääsi terveyskeskukseen lääke-rintarkastukseen ja koulun kentälle sammuttajien tieltä väistyneet palasivat opintojen ja omien töidensä pariin. Lintulaakson koulussa on alkanut toinen lukuvuosi. Ennen palohälytystä on pidetty kaksi poistumisharjoitusta. Kaikkia koulun suunnitelmia ei ole ehditty laatia, mutta jo edellisenä syksynä laadittiin

turvallisuussuunnitelma, jonka osana on koulun kriisisuunnitelma. Ensimmäinen tositilanne näytti, että suunnitelma tarvitaan ja toimet pitää harjoitella. Vielä löytyi suunnitelmassa viilattavaakin. Oli jäänyt erikseen toteamatta, että kaikki kokoon-
tuvat siihen ryhmään, missä olivat hälytyksen tapahtuessa. Nyt iltapäivähoidossa

olevat miettivät, pitääkö mennä oman luokanopettajan luo, vai jäädä iltapäivähoitajien lähelle.

Muutakin kuuluu

Koulun luokkien määrä on kasvanut kahdella ja uutta henkilökuntaa on tullut.

Tämän syksyn aloittaminen meni huomattavasti turvallisemmissa merkeissä kuin vuosi sitten. Lintuvaarantien, Linnuntien ja Lintuparventien risteys oli koulun alkaessa kuin toisesta maailmasta. Entisestä liikennekaaksesta ei ollut tietoaakaan, eikä koulun henkilökuntaa ja vanhempia enää tarvittu liikenteenohjaukseen. Tosin näyttää koulun alkamiseen aina kuuluvan kaivinkoneiden ilmestyminen. Nyt kaivetaan Lintuparventietä.

Pitkään ja hartaasti..

Tämän vuoden aikana pitäisi myös ilmestyä kevyen liikenteen yhteys koululta Nostoväentien ja Peipontielle. Ensi vuonna on ohjelmassa pienen kadunpätkän rakentaminen Linnuntien päästä Nostoväentien päähän. Tällöin Linnuntie avautuu läpiajoliikenteelle. Ohiaajat, pyydämme: ajakaa hitaasti!

Koulun kasvimaata kylvetettiin ensi kertaa toukokuussa. Luokat kylvivät omia penkkejään. Kesällä hoitotalkoolaisperheet pitivät hyvää huolta kastelusta. Muistikuvani viime kesältä on, että aina satoi. Niin mielikuvat meitä huijaavat – oli päiviä, jolloin rehtorin työhuoneessa oli 33 astetta lämmintä ja kastelu välttämätöntä.

Baltic 21E projekti

Ensimmäisenä kouluvuonna koulu osallistui tässäkin lehdessä esiteltyyn Opetushallituksen hankkeeseen, jossa haetaan kokemusta lasten kasvattamisesta vaikuttamaan itseään ja ympäristöään koskeviin asioihin. Vuoden aikana perehdyttiin Pajuniityn kaavoitus- ja suunnitelmien ja työskentelyn luokkien suunnitelmia kaavasta, nimitystä ja hyvän asuinalueen tunnusmerkeistä. Tuotetusta aineistosta valitut palat lähetettiin kaupunkisuunnittelulautakunnalle ja kaavaa laativalle rakennusliikkeen arkkitehdille Harri Laineelle. Kaavaesitys on nyt nähtävillä. Tänä vuonna projektin jatko-työskentely keskittyy asioiden koontiin, alueen historian penkomiseen ja oppilaille läheisempien – omien asioiden – käsittelemiseen projektin aikana luotuja rakenteita hyväksi käyttäen.

Luokka-, edustaja- ja yleiskokoukset

Luokkien kokouksissa tullaan käsittelemään muun muassa järjestyssääntöjä ja oppilaiden edellisen lukuvuoden aikana tekemiä aloitteita. Asiat käsitellään yhdessä luokkien edustajien kokouksessa ja tarpeen vaatiessa koulun yleiskokouksessa. Syksyn ensimmäinen yleiskokous on 14.9. järjestettävä paneelikeskustelu, johon osallistuu

myös kaupunkisuunnittelu-keskuksesta arkkitehti Ossi Keränen, Hartelan puolelta toimitusjohtaja Tuomo Vänskä ja arkkitehti Harri Laine.

Nimi kouluravintolalle

Yksi luokkien käsiteltäväksi tulevista asioista on nimen keksiminen kouluravintolalle. Kaikki luokat pääsevät tekemään oman ehdotuksensa, jotka sitten yhdessä käsitellään.

Uusi opetussuunnitelma

Koulussa noudatetaan uutta opetussuunnitelmaa. Oppilaiden tuntimäärissä on tullut muutoksia eri aineiden tunteihin kullakin luokalla. Uutta opetussuunnitelmaa on laadittu jo viime vuosi ja se valmistuu syksyn aikana myös asiakirjamuotoon.

Peikonpoika

Peikonpoika-kirjastoauto saapuu koululle säännölli-

sesti, joskin hyvin harvoin, tyydyttämään Lintulaakson lasten lukemisen nälkää. Koulukirjastossa on uusia niteitä ja uusi kirjastojärjestelmä, joten syksyn aikana pääsee kirjastokortilla lainaamaan koulun omastakin kirjastosta.

Syksyn jatkoa toivottaen Lintulaakson kouluväen puolesta

Jukka Karhula

rehtori

Aamukateus

Joskus sunnuntaisin, kun herää ihan liian aikaisin ihan pirteänä, on huikkeen piristävää tehdä jotain jännittävää ja tuiki tavallisuudesta poikkeavaa. Repäistä itsensä kertakaikkiaan raukeista aamurutiineista ja ampaista vaikka pyöräretkelle. Elokuussa, aurinkoisena sunnuntaiaamuna kello kuusi. Vaikkei enää niin norja ja notkea olekaan, niin tällaiset temput estävät ainakin kaavoihin kangistumisen.

Tuona tempaisuaamuna ilma oli ihana, raikas. Kaste kimalsi pujopöheikoissa ja teki hämähäkin verkoista-kin helminauhaa. Lisäksi luonnosta oli nauttimassa vain räkätit ja rusakot. Kaikenkarvaiset kaasujalat lepäsivät vielä pussilakanoiden laskoksissa ja autojen ääni oli vain kaukaista hytтын hyrinää.

Suuntasin meren rantaan. Poljin läpi nukkuvan Leppävaaran, ohi uinuvan Laajalahden, poikki torkkuvan Tapiolan ja ali lepäävän Länsiväylän. Ja ah, miten meri kimmelsi! Jatkoin matkaani kohti Westendiä. Talot alkoivat muuttua palatseiksi ja niitä ympäröivät aidat korkeammiksi. Pihat olivat puutarhalehdistä leikattuja, selvästi horttonomien heiniä. Turha oli etsiskellä naapurin penkistä puolitettua perennaa tai homeista herukkapuskaa. Mahdetaanko noissa taloissa edes tietää, että peruna kasvaa maassa. Välillä piti

oikein pysähtyä äimistele-
mään, ettei ällistyksissään
olisi ajanut mereen.

Haukilahteen tullessani aloin jo pikkuhiljaa tottua tähän tomerampaan rakennuskantaan. Siellä huomiointi kiinnitti ilmiö, että joka niemennokassa on pursiseura ja joka lahdenpoukamassa uimaranta. Eräässä laiturinokassa oli jopa pari ihmis-hahmoa kylpytakeissaan paistattelemassa aamuauringossa kuin ikään Terijoen postikortissa kolmekymmentäluvulla. Kateudella en näitä nähtävyyksiä katsastanut, sillä onhan meilläkin oma itäsäksalais-mallinen uimabunkkerimme, jossa vesikin on lämmitetty.

Nokkalassa olin saanut rantamaisemista kyllikseni ja suuntasin nokkani kohti kotikylää. Valitsin nyt metsäreitit ja tulin Olarin poikki Espoon keskuspuistoon, missä on kävelyteitä ja pururatoja, että ilman ulkoilukarttaa olisin varmaan eksynyt, niin kuin vähän

teinkin kartasta huolimatta. Taivaskin alkoi jo tummeta ja Kuurinniityssä sain jo kuuron niskaani. Ennen pahinta ryöppyä ennätin kuitenkin suojaan pysäkkikatoksen alle. Siinä poutaa odotellessani ehdin katsella ympärilleni ja havaita, ettei se ollutkaan kylän ainoa bussikatokos. Eipä silti, onhan meidänkin kylässä muutamalla pysäkillä mainio kuusiaita tai tuuheampi petäjä, jonka suojaan saattaa kyyristyä pahimmalla ilmalla.

Kotikonnuille saapuessani suunnittelin reittini sen mukaan, etten joutuisi tietoliikennekaivausten järjestämään umpikujaan enkä puhkoisi renkaitani risteyksissä, jotka odottavat kolmatta

vuotta uutta päällystettä seurakuntatyömaan jäljiltä. Siinä sitten kapean pääväylämme piennarta polkiessani ihailin vuolaana virtaavaa koskimaisemaa maantieojasamme, jonne yritin olla kuitenkin suistumatta väistelleessä routavaurioita.

Mietin myös, kuinka paljon enemmän ja kuinka paljon rikkaampia ja vaikutusvaltaisempia asukkaita pitäisi tälle perälle muuttaa, ettei veroäyrimme virtaisi tulvasien myötä merenrantaan.

Ainakin päätin käyttää ääni-oikeuttani syksyn kunnallisvaaleissa.

Tarja Pihlajisto

Rosvopaistia Punavarpusen- tiellä

Toukokuun 15. päivän aamu alkoi Lintuvaaran Punavarpusentiellä hieman erikoisella tavalla. Vaikka kello oli vasta 7, nousi aamu-usvan seasta jo pönäkkää savua komealta nuotiolta. Oli alkamassa päivä, jolloin asukkaat kokoontuisivat yhdessä viettämään iltaa, nimittäin Rosvopaisti-iltaa.

Punavarpusentien puuhanaiset suunnittelivat ja alkuuntuuppasivat tämän hienon idean, että asukkaat yhdessä järjestäisivät illanvietton koko tien väelle. Tien vanhimmat olivat kertoneet, että ennen vanhaan oli ollut useinkin tapana kokoontua milloin kenenkin pihalla, ja viettää hauskoja iltoja seurus-

Kipinämikkoja nuotiolla

tellen. Ja mikäs sen mukavampi perinne jatkettavaksi!

Asukkaat lähtivätkin innolla mukaan, postilaatikoihin tiputeltiin lappusia puolin ja toisin, kyseltiin osallistujat ja otettiin vastaan ehdotukset, kerättiin rahat valmisteluihin ja tiedotettiin tilanteesta. Pienempi porukka teki tarvittavat esivalmistelut, ja muut tulivat mukaan aina tarvittaessa.

Ja kun illan valmistelut alkoivat, oli mukana jo iso joukkue pilkkomassa porkkanoita, paketoimassa lihoja, kantomassa halkoja, vahtimassa tulta, pystyttämässä teltoja tai muuten vaan mukana virittelemässä tunnelmaa. Rosvopaisti-menuuseen oli laadittu paistiksi lammasta, perunoita, lisäksi kasviksia kaikenlaisia, salaattia ja patonkia. Juomatarjoiluun oli boolia ja mehua, ja sittemmin asukkaat toivat yhteiseen

pöytään kaikille nautittavaksi myös viiniä.

Kun pastin kypsymistä odoteltiin, oli hyvää aikaa yhteiseen jutusteluun. Tutustumista helpotettiin nimilapuilla, jonka jokainen sai tullessaan rintaansa. Nimilapusta

selvisi myös talon numero, joka oli oiva idea yhdistää kasvot ja talot. Mukana oli tietysti myös Punavarpusentien nuorempi väki, hienosti vähän isommat lapset leikittivät pienimpiä, ja lapsilla tuntui olevan silminnähden hauskaa! Kohta saattoi kuulla myös reipasta yhteislaulua, sillä musiikista huolehti paikalle erikseen kutsuttu haitarinsoittaja, joka viritteli Punavarpusten äänet laulukuntoon. Ja kuten arvata saattaa, myöhemmin illasta laulu

Laku & Oliver

Se on kesä ohi Olli. Olisi näitä koiranilmoja saanut vielä jatkua. Ihanan raikasta ja kevyt hengittää. Lätäköitä ja rapaa tulee ikävä. Alkaa valkoinen aneeminen kausi.

Taitaa taas tulla kesä. Tai ainakin kesäkelit. Jospa tämä vielä kura-keliksi muuttuisi. Kunnon koiranilmaksi.

Je eee! Vesi ei ole hyväksi kuin veneen alla. Ei taida turkki kuivua ensi juhannukseen mennessä. Voi minua pientä.

Paistin valmistus käynnissä

sujui aivan loistavasti ilman minkäänlaista säästystä!

Rosvopaisti oli kypsää noin klo 20 illalla, ja sitten päästiin maistelemaan ja nauttimaan päivän antimista. Vain harvat olivat aikaisemmin paistia tehneet, joten suurimmalle osalle kokemus oli erityisen mielenkiintoinen. Juhlat eivät suinkaan päättyneet tähän, laulua kuului

vielä pitkään teltan kupeesta, ilma oli hieno, ja ahkerimmat jaksoivat valvoa aamuun saakka. Hyvä niin, sillä sieltä niitä uusia ideoita tuli taas ensi juhliin.

Punavarpusentien väki, kiitokset kaikille, kyllä olette mukavaa porukkaa!

Juhlaväkeä saapui sankoin joukoin

Illalla päästiin rosvopaistin makuun.

**MARKKINOI KOTISI
NOPEASTI, LUOTETTAVASTI
JA LAADUKKAASTI!**

Ota yhteys alueellasi asuvaan kiinteistövälittäjään!

ERA Galleria Merja Rautio Lkv (A) p. 040-5600 775

Kansainvälisen kiinteistövälitysketju ERA:n ja Suomen kiinteistövälittäjäliiton jäsenoimisto.

www.erafinland.com

www.etuovi.com

www.asuntoverkko.com

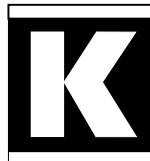
*Turha mennä Ykköshallia
edemmäksi kalaan !*

YKKÖSHALLISSA ON KALAKAUPAN MEININKI !

Kalatiski pursuaa herkkuja niin kotimaasta
kuin maailman meriltäkin.

Voit nauttia arkisista perustuotteista sekä
eksoottisista erikoisuuksista.

Henkilökunta on aina valmis palvelemaan,
tai voitte valita itse valintatiskistä sekä
pakastealtaasta tarpeen mukaan...

SUPERMARKET

Isomyyrin kauppakeskus, Liesitori 1
ark. 7-21, la 7-18.
www.ykkoshalli.fi
E-mail: yhalli@yhalli.fi